

se vnovič obe določbi, ki ste pri lanskem sklepu opoverali sankcijo. V isti seji razpravljale so se v obče jezikovne razmere pri tržaških sodiščih ter je deželni zbor sklenil nastopno resolucijo: „Deželni zbor ponavlja že večkrat formulirani predlog v varstvo naše narodnosti, protestuje proti razžalitvi narodnega značaja dežele, ki tiči v vpeljavi raznih slovanskih narečij pri naših sodiščih, in poziva vlado, naj skrbi da se jemlje ozir na narodni značaj dežele ter strogo izvršujejo določila zakonov“. In kako se je ta izključljivost laščine pred tržaškimi sodišči vtemeljevala? Doslovno se je prečitala ona interpretacija § 13. o. s. r., katero nahajamo v tisti sodbi najvišega sodišča z dne 16. februarija 1881. št. 1697., ki je izšla v neki v Kamniku obravnavani pravdi zarad motenja posesti (Glej „Slovenski Pravniki“ l. 1881., stran 27. in 89.) in v kateri je med drugim tudi rečeno „da je v vojvodini Kranjski pred sodišči brez izjeme samo nemški jezik veljal kot deželni jezik“. Ta sodba sprejeta je pod naslovom „Gerichtssprache in Krain“ sicer tudi v XIX. knjigo Glaser-Ungerjeve zbirke (št. 8296.) a vkljub temu je nazorom, izraženim v njenih razlogih, na Kranjskem že odklenkalo, nadjamo se toraj, da ti razlogi, akoravno so bili v tržaškem deželnem zboru vnovič vporabljeni, tudi tamošnjih pravnih strank pri zasledovanji zakonitih svojih pravic ne bodo ovirali.

Drobne vesti.

(Osobne vesti.) Imenovan je državnega pravdnika namestnikom v Celji tamošnji sodni pristav Josip Schwentner.

Umirovljeni so okrajni sodniki Franc Kmetitsch v Ormožu, Josip Janschitz v Voflsbergu in Josip Wallenhof v Komnu.

Umrli je dne 21. oktobra t. l. v Novem Mestu predsednik okrožnega sodišča Vincencij Jeuniker.

(Število avskultantov na Koroškem) zvišalo se je od 17 na 22 ter razpisalo dvoje adjutiranih in troje neadjutiranih mest s pristavkom, da morajo skazati prosilci, da so slovenskega jezika popolnoma zmožni.

(O srbskih odvetnikih) bile so čitati tekom preteklih mescev zelo ostre obsodbe. „Handelsmuseum“ ponatisnil je poročilo avstro-ogrškega konzulata v Beogradu z dne 18. maja 1888 in odtod prešlo je to poročilo v razne politične in strokovne liste. Konzulat toži, da ga avstro-ogrski trgovci zelo pogostoma kličejo na pomoč zoper srbske svoje zastopnike ter svetuje trgovcem, naj izroče svoje zadeve le tako zvanim „konzularnim odvetnikom“, katere je konzulat tako rekoč najel in kateri so položili pri konzulatu kavcijo za škodo, katera bi po njihovi krivdi zadela avstrijske klijente.

To poročilo je srbske odvetnike zelo razburilo in v zadnjem zvezku „Branič-a“ (broj 13. in 14. t. l.) objavlja „upravni odbor udruženja javnih pravozastupnika u Srbiji“ izjavo, v kateri najpred pripoveduje o poročilu, katerega je čital o tej zadevi v „Neue freie Presse“ ter potem nadaljuje:

„Kakor se vidi, je tendenca tega članka, povzdignoti neke konzularne odvetnike in ponižati ves odvetniški stan srbski pred inozemstvom. Ali „N. Fr. Pr.“ pozablja, da vladajo v nezavisni srbski kraljevini srbski zakoni in srbske oblasti, da je inostranskim konzulatom v Srbiji odvzeta jurisdikcija, da zarad tega v Srbiji tudi ne more obstajati stan „konzularnih odvetnikov.“

Udruženje javnih pravozastupnika v Srbiji popolnoma odobrava postopanje svojih članov, ki pojmiyo, da se srbski državljan na srbski zemlji ne more pokoriti pozivu nikakve inostranske oblasti. Ko bi bilo dovoljeno inostranskim konzulatom, da širijo svoj delokrog na škodo mejnarodnega prava, koje je zaožilo obseg njihovega delovanja v nezavisnih državah, vračala bi se s tem tudi sama nezavisnost dotične države.

Udruženje ne pozna teh „konzularnih odvetnikov“ ali ako so srbski državljani, Udruženje obžaluje, da mora konstatovati, da prestopajo deželne zakone, naročito zakon „o pravuzastupnicima“ s tem, da sklepajo z inostranskimi oblastmi pogodbe o zastopanju njihovih državljanov ter se podvržejo taksam za nagrado, katere jim te oblasti predpisujejo. Še žalostneje pa je da po besedah „Neue freie Presse“ polagajo tudi neke kavicje za odškodovanje tistih, katere zastopajo, ter s tem ne pobijajo le svoje veljave, ampak tudi veljavo ostalih odvetnikov v Srbiji.

Glede pritožb avstro-ogrskih trgovcev proti javnim pravozastupnikom v Srbiji je Udruženje uvereno, da so povsem neumestne ter izhajajo poglavito iz nerazumevanja sodnega postopka, katerega predpisivajo naši zakoni, tudi se nahajajo take avstro-ogrške trgovske tvrdke, koje bi hotele, da jim delajo odvetniki po ceni mnogo nižji, nego je propisana taksa, ali pa napotujejo odvetnika, naj si izerja svojo nagrado od nasprotnika in ako odvetnik na to ne pristane, tožijo takoj, da so srbski odvetniki dragi ter ne zastopajo energično interesov inostranskih tvrdk v Srbiji.

Odvetnik ni v stanu stvoriti pred sodišči postopka, ki bi bil po volji inostranskim tvrdkam ter ne more zastopati njihovih interes po navodilih, katera mu one dado. On se mora držati naših zakonov ter ravnati tako, kot mu veli njegov poklic in njegova vest. Ako se pripeti, da se kateri odvetnik pregreši proti svoji dolžnosti, kar se tudi v vseh drugih državah dogaja, je primerneje, obračati se v takem slučaji za pomoč do pravozastupniškega udruženja, ki je poklicano, da varuje in povzdiguje moralni ugled javnih pravozastupnikov v Srbiji, nego z nedostojnimi napadi v javnih listih izzivati tudi pri pravozastupnikih mržnjo proti vsemu, kar je inostransko . . .“

Ker je bilo o obdolžitvi čitati v mnogih, tudi v strokovnih listih (n. pr. Juristische Blätter z dne 22. julija t. l.) smatrali smo umestnim, podati svojim bralcem tudi to izjavo — da se resnica prav spozna, treba je slišati oba zvona.

